Börtönt viselt egyházáért 2011.05.19.

Szerzõ Administrator
2011. május 21.
Utolsó frissítés 2011. december 05.

Börtönt viselt egyházáért

Uzonban Nagyobb Péter lelkipásztorra emlékeznek Szerzõ: Kocsis Cecília

megjelenésének dátuma: 19/05/2011

Nagyobb

börtönt is megjárt Nagyobb Péter református tiszteletes emlékére – Ráduly István polgármester kezdeményezésére – a helyi önkormányzat kopjafát állíttat a hétvégi uzoni napok keretében. A vasárnapi(ünnepi és megemlékezõ) istentiszteletet követõen Balázs Antal alkotása a református templomkertben kap helyet. Az alábbiakban a köztiszteletnek örvendõ lelkész életútját vázoljuk fel.
A zsarnokság legsötétebb éveiben, 1949–1959 között pásztorolta az uzoni református gyülekezetet Nagyobb Péter tiszteletes. Bátor kiállásával erõsítette a hitet a hitetlenségben. Élesztgette a nemzeti öntudatot, osztozott hívei sorsában. Az életrajzi adatokat, fényképeket ezúton is köszönjük lányának, lapunk munkatársának, Mocsáry Gondos Irénnek. Székely földmûves családból származott (Fiatfalván született 1902. február 2-án), a kolozsvári teológián népszolgálatra készült fel, Benedek Elek intését („keményen fogd az eke szarvát, el ne hagyd az õsi földet”) meggyõzõdõdéssel vallotta, vállalta szolgálata során. Munkálkodását Széken kezdte, majd Eresztevényben és Alsócsernátonban segédlelkészkedett. A bölöni reformátusok lelkésze volt tizenhét éven át. Itt „a gyülekezet lelki éhes volt – olvashatjuk önéletírásában – semmiféle egyesületi élet nem volt, pedig az oláh elnyomás miatt az egyházak keretén belül lehetett a magyar öntudatot megõrizni és ébren tartani…” Fancsal Zsolt tiszteletes úr egyháztörténeti munkájában (Múltunkban a jövõnk, jövõnkben a múltunk 2010) részletesen beszámol munkálkodásáról. 1949-ben elfoglalta az uzoni gyülekezet megüresedett lelkészi állását. Az általános félelem és meghunyászkodás idõszakában lendülettel erõsítette, építette a gyülekezetet, õrködött az egyház javain, bátorító szavaival, magatartásával erõt adott a gazdáknak a kitartáshoz. Emiatt 1952-ben, majd 1955- ben vizsgálati fogságba hurcolták, hónapokig fogva tartották. 1959. április 19-én vitték el harmadszor, kilenc év börtönre ítélték „politikai huliganizmus” vádjával. Háromévi szamosújvári fogság után szabadult amnesztiával. A hatalom gondoskodott arról, hogy Uzonba ne kerülhessen vissza. 1963-ban a zágoni gyülekezet választotta papjává. 60. életévén túl, három év súlyos fogság után sem volt megtört ember, Istenbe vetett hite és ártatlanságának tudata erõsítette. Fiatalos lendülettel végezte munkáját, pásztorolta a gyülekezetet. Sok jó embere volt Zágonban is, sokan tisztelték, szerették, de élete nagy harcait Uzonban vívta meg, talán ezért vágyott oda haláláig. Életében házat nem épített – az egyházat építette, Istent és a híveit szolgálta. Nyugdíjas éveit Bitán élte le, 1983. április 16-án adta vissza lelkét Teremtõjének. Kemény fából faragták Nagyobb Pétert, legalább olyan kemény fából, mint az emlékezetére felállítandó kopjafát. Azokban a viharos években Nagyobb Péterrel együtt még három ember viselt börtönt Uzonból: Kuthi Irén (a polgármester rokona), egy Berde nevû férfi és Faragó József tisztelendõ úr– utóbbi emlékének a jövõ évi faluünnep alkalmából kívánnak kopjafával áldozni. Az helyi önkormányzat az élõkrõl sem feledkezik meg: ezúttal az országzászlót megmentõ Veress Vilmost, valamint Páljános Ilona népmûvészt részesítik kitüntetésben.